pământ de rușine. În sfîrșit zgripțorul spuse imitației de broască țestoasă:

– Dă-i înainte, draga mea! Nu-ți pierde toată ziua cu asta!

Atunci imitația de broască țestoasă reluă:

– Da, am urmat cursurile școlare în mare, deși poate că îți vine a crede...

– N-am spus niciodată că nu-mi vine a crede, întrerupse Alice.

– Ba ai spus, insistă imitația de broască țestoasă.

– Tacă-ți gura! se amestecă zgripțorul, înainte să fi avut Alice răgazul să deschidă gura din nou.

Imitația de broască țestoasă urmă:

– Ni s-a dat creșterea cea mai aleasă... da, da, ne duceam școală în fiecare zi...

– Și eu am urmat externă la o școală — spuse Alice — deci nu văd de ce să te lauzi atît...

– Ai urmat și cursurile facultative? întrebă imitația de broască țestoasă îngrijorată.

– Da — răspunse Alice — am învățat franceza și muzica.

– Și spălatul? întrebă imitația de broască țestoasă.

– Firește că nu! se supără Alice.

– Ei, atunci școala ta n-a fost o școală din cele mai distinse! exclamă imitația de broască țestoasă. La școala noastră, la sfîrșitul listei de materii, scria: Franceza, Muzica și Spălatul... facultative.

– De acesta din urmă nu prea ați avut nevoie, de vreme ce locuiați pe fundul mării, spuse Alice.

– Nu mi-am putut îngădui să-l învăț, oftă imitația de broască țestoasă. Am urmat numai cursurile obligatorii.

– Și care erau acestea? întrebă Alice.